

s
u
g
a
r

b
e
e
t

برنامه غذایی چغندر قند

استیج	مرحله رشدی	نحوه مصرف
	پیش از کاشت	- کود مرغی پلیت ۱٫۵ تن در هکتار + گوگرد-پتاس (پولیسول) - کود مرغی کمپوستی ۱ تا ۵ تن در هکتار + گوگرد-پتاس (پولیسول)
	بذر مال	- ۱۵۰ گرم محرک ریشه به ازای هر ۲ تا ۳ کیلو بذر + آهن
	پس از انتقال نشا به زمین	- استفاده از ۱۰٫۵۵٫۵ به مقدار ۳۰ kg/ha + هیومیک اسید ۵ kg/ha - استفاده از سولفات آمونیوم ۳۰ kg/ha + ۳۶٫۶٫۶ به مقدار ۱۰ kg/ha - و آمینواسید به مقدار ۱ kg/ha به صورت آب آبیاری
	پس از کاشت در زمان ۲ تا ۴ برگ شدن	- استفاده از ۱۰٫۵۵٫۵ به مقدار ۲۰ kg/ha + هیومیک اسید ۵ kg/ha -
	پس از کاشت در زمان ۵ تا ۸ برگی شدن	- استفاده از ۲۰٫۲۰٫۲۰ به مقدار ۲۰ kg/ha + کود عمومی مایع به مقدار ۲۰ Lit/ha + ریزمغذی به مقدار ۲۰ kg/ha + آهن کلاته ۵ kg/ha - ۳ or ۴٫۸ EDDHA
	در زمان ریشه	- به فاصله ۵ روز پس از مرحله قبل، استفاده از کود ریشه به میزان ۱۰۰ gr/ha + کود آپوموس به میزان ۵۰ gr/ha + کود Multi به میزان ۲۰۰ لیتر آب به صورت محلول پاشی
	در زمان تشکیل غده	- استفاده از فسفیت پتاسیم به میزان ۲ kg/ha + آمینواسید به میزان ۱ kg/ha - ۵ روز بعد، استفاده از اسید بوریک + ۱۲٫۳۶ به میزان ۳۰ kg/ha + نیترات کلسیم به میزان ۵ kg/ha - ۷ + آهن به میزان ۲ kg/ha - ۱۰۰ گرمی ریشه به میزان ۲۵ gr/ha بصورت محلول پاشی + ۰٫۶٫۵۶ - تا ۲۰ روز قبل برداشت استفاده از ۲٫۵۰۰ به میزان ۳۰ kg/ha + کلسیم آنتی باکتریال به میزان ۷ Lit/ha

s
u
g
a
r

b
e
e
t

راهنمای کشت و کوددهی چغندر قند

تاریخ کاشت چغندر قند:

به طور کلی نمی توان تاریخ دقیقی از لحاظ تقویمی برای کشت چغندر قند در هر منطقه بیان کرد. توصیه دقیق تاریخ کاشت بر اساس درجه حرارت صورت می پذیرد. کشت چغندر قند در اولین زمان ممکن پس از پایان یخبندانهای زمستانه (در اواخر اسفند و اوایل فروردین) امکان پذیر است. تاخیر در تاریخ کاشت، به خصوص در مناطق با دوره رشد کوتاه، منجر به کاهش عملکرد می شود. هنگامی که متوسط درجه حرارت روزانه به ۴ تا ۵ درجه سانتیگراد رسید، می توان بذر چغندر قند را کشت کرد. هنگام کاشت چغندر باید وضعیت زمین از لحاظ رطوبت مطلوب باشد.

شرایط مناسب رشد چغندر قند به قرار زیرند:

خاک:

خاکهای حاصلخیز دارای زهکشی مناسب، با بافت متوسط (رسی - شنی) و اسیدیته (pH) خنثی تا کمی قلیایی (۷ تا ۷/۲) برای چغندر قند مناسب هستند. خاکهای دارای مقادیر زیاد سنگ، خاکهای فشرده و سفت که معمولاً با فقدان مواد آلی همراه هستند، برای کشت چغندر قند مناسب نمی باشند. اصولاً، محیط خاکی مناسب برای چغندر قند محیطی است که در بین ذرات خاک آن هوای فراوان وجود داشته باشد و خاک، سفت و متراکم نباشد که مانع گردش و نفوذ آب شود. خاک سست و پوک اجازه می دهد که ریشه چغندر به صورت عمیق در زمین فرو رود و به خوبی رشد کند. چغندر قند جز در مراحل اولیه رشد نسبت به شوری خاک مقاوم است. با این حال شوری بالای خاک به عنوان یک عامل محدود کننده در تولید چغندر قند به حساب می آید.

رطوبت:

با اینکه چغندر قند به خشکی مقاوم است، اما حصول یک عملکرد بالا، مستلزم وجود رطوبت کافی و برنامه ریزی دقیق آبیاری است. برای چغندر کاری معمولاً آبیاری معتدل و سبک سودمند است، برای تولید یک ریشه ۵۰۰ گرمی حدود ۴۰ تا ۵۰ لیتر آب مورد نیاز است. کل آب مورد نیاز چغندر قند در طول دوره رشد در مناطق مختلف کشور را بین ۷۳۰۰ تا ۱۳۶۰۰ متر مکعب در هکتار ذکر کرده اند.

s
u
g
a
r

b
e
e
t

راهنمای کشت و کوددهی چغندر قند

نور:

چغندر قند گیاهی روز بلند است و به نور زیادی جهت رشد و تجمع قند در ریشه نیاز دارد. وجود نور کافی در اواخر دوره رشد، موجب زیاد شدن ذخیره قند و افزایش خواص کیفی چغندر قند می گردد. بدین منظور باید فاصله صحیح بوته ها و تراکم مطلوب بوته در مزرعه را مورد توجه خاص قرار داد و ضمن کوشش در جهت حفظ سلامت برگها نسبت به کنترل سریع علف های هرز نیز اقدام عاجل انجام داد.

حرارت:

بهترین رشد چغندر قند هنگامی صورت می پذیرد که حداکثر درجه حرارت در تابستان از ۳۵ درجه تجاوز نکند و در پاییز نیز روزها آفتابی، دمای هوا در شبها پایین و درجه حرارت حداقل به یخبندان نزدیک شود. در کل، حرارت مناسب رشد چغندرقند بین ۲۰ تا ۲۴ درجه سانتیگراد است. حرارت مناسب جهت جوانه زدن بذر چغندرقند بین ۱۵ تا ۲۰ درجه سانتیگراد است. اما جهت رسیدن به چنین درجه حرارت و کشت در آن شرایط، لازم است که مدت زیادی از فصل رویش از دست رود و چنین امکانی عملاً وجود ندارد. بنابراین هنگامی که درجه حرارت متوسط روزانه به ۴ تا ۵ درجه سانتیگراد رسید، می توان نسبت به کشت بذور اقدام کرد.